

106

substantie. quoy n̄ pot̄ ecclie n̄r̄ quāt̄ uloy
 ura prodelle. Rel̄ q̄d̄ fiet n̄r̄ ustrata.
 si fiat ista sortio. s̄ si facta fuit. quis eam
 respicere audebit. Is n̄ eā n̄ ī parē. aut ī
 ud̄ cōgrua p̄dicatōe laudabit. Is si n̄ pla
 cet facere. cur̄ facti n̄ ocurrat. exemplum
 null̄ fugā faciat. ut ecclie ministri max
 ime ī tantis p̄icis necessarii ac debite nō
 desit. Nemo accipiat personā suā. ut si aliq
 uis uideat exelle. idō se dicat uita. ī ob hoc
 fuga esse digniorē. Is q̄s eā h̄ p̄ceta n̄m̄
 hōsibi placeat. quisq̄s aut̄ d̄t. oribus. d̄s p̄lic̄.
 S̄ qui arbitrant̄ ep̄os. u. clericos. n̄ fugien
 tes. ī talib̄ p̄icis. s̄ manētes. facti. ut ple
 bes decipiant̄. ē idō n̄ fugiūt. quia manē
 suos p̄positos inuunt. s̄ facti ē h̄a. n̄t rē
 p̄h̄sionē. uel ī uia d̄a p̄catis. alio quenda
 eades plebes atq; dicendo. Nō uos decipiat
 id̄ de loco isto nō fugiunt. nō eī s̄p̄t̄ nos. q̄
 ap̄t̄ uos pot̄ h̄c manent. nō uos n̄ uim̄s

infelicitat. atq; eā de diuinis scribent̄ legē
 res proficiunt. S; ego arbitror. p̄p̄ ex eo p̄o
 sic potuisse qui eā r̄loquente ī ecclia p̄c
 sentē audire. unde potuerit. r̄ eī p̄cā n̄t
 hōies cōsolationē n̄ ignorauerit. Erat eī nō
 solū erudit̄ scriba ī regno celoy. de thelamo
 suo profectus noua r̄ ueta. n̄ n̄r̄ negotiarū
 qui inuenta p̄cisa m̄. arguere. que habe
 re. uendit̄ cōp̄ant. uel eī ex h̄of ad q̄s
 sepr̄a ē. sic loquimur. s̄ sic facit. r̄ de quib̄
 saluata d̄t. q̄ fex̄ r̄ docuerit sic hōies. h̄
 magni uocabitur ī regno celoy. s̄ ab̄t̄
 ī compendo n̄am caritatē qui h̄ sepr̄a le
 ḡit. ut met̄ oip̄danti dō gr̄as agant. dō
 mano q; benedical q; uā arbitrat̄ ī ecclia.
 ut h̄c ī noctiā r̄ p̄canti r̄ ab̄t̄cā p̄le
 at̄ temp̄is. s̄ uictur̄ hominū. r̄ uelle d̄te
 re. r̄ ualuisse. ut mee. r̄ promē. oecis. ut
 ill̄ q̄d̄ uis̄ ē. quo sermo n̄r̄. quab̄ra
 ḡra. da d̄no. ab̄s̄q; amara. uia. d̄te